

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego
wraz z dodatkiem porannym:
W Warszawie: rocznie
rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50,
kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesię-
cznie kop. 75.
Za odosłanie do domu dopła-
ca się miesięcznie kop. 5.
**Na prowincji i w Cesar-
stwie:** rocznie rs. 12, półrocznie
rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesię-
cznie rs. 1.
Za granicą: miesięcznie
rs. 1 kop. 50.
Numer pojedynczy bez doda-
tku kop. 5; dodatek poranny
kop. 3.

Dziś: Karola Boromeusza.
Wtorek: Elżbiety.
Środa: Leonarda Wyzn.
Czwartek: Willibroda B.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano, a nadto wychodzą
stałe w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY DZIEWIĄTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej w południe.

Wschód słońca o godzinie 6 minut 1.	Wschód księżyca o godzinie 3 minut 49 w
Zachód 5 37.	Zachód 2 43 r
Długość dnia godzin 11 36.	Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 7.
Ubyło 5 7.	Dziś o godzinie 2-ej po poł. ciepła 4 R.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz
garbontowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz kop. 20.

Nekrologja: za jeden wiersz
15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za
jeden wiersz petytowy albo jego
miejsce, pierwszy raz 10 kop.,
każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wy-
raz po 2 kop. każdy raz.

Nadesłane: za jeden wiersz
garbontowy rs. 1.

Ogłoszenia do Kurjera przy-
jmuje także Biuro Rajchmara:
Frendlera ulica Senatorska.

Piątek: Placydy P.
Sobota: Teodora Męczen.
Niedziela: Andrzeja Wyzn.
Poniedziałek: Marcina Bisk.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9.—Telefon Redakcji nr. 126.—Telefon Administr. 114

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Mściwoja, jutro Sławomira bł.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków wydziału kasy wspar-
cia literatów Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towar-
zystwa na Krak.-Przedm.—5 po południu.)—Sesja zgromadze-
nia stolarzy. (Mieszkanie starszego, Nowy-Swiat 24—5 po
południu.)—Sesja wyborcza zgromadzenia cieśli. (Sala magi-
stratu—6 po południu.)
Wystawy: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-
Przedm. 15—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.)—Wystawa
obrazów Krywulki. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 6-ej
wieczorem.)—Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy-
Świat 56—od 10-ej rano do 6-ej wieczorem.)
Koncerty: Koncert na dochód chorego pianisty, profesora
konserwatorium, W. Lityńskiego. (Sala reductowa—8 wie-
czorem.)
Teatry: Wielki: dziś „Fra-Diavolo” (występ gościnny p.
Pawła Wulmana); jutro „Gioconda” (występ gościnny p.
Wincentego Maina i Pawła Wulmana); — Rozmaitości:
dziś „Pojedynek u Ninon”, „Pan Benet” i „Partja winta”, ju-
tro „Ciężkie czasy” (pierwszy raz); — Nowy: dziś „Ali-Ba-
ba”, jutro „Nitouche” (występ gościnny pani Adolfiny Zima-
jerowej). (7½ wieczorem.)
Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od
10-ej rano do wieczora.)

— Jutro, o godz. 8-ej zrana, w kościele św. Krzyża
odprawione zostanie nabożeństwo żałobne z egzekwiami
za dusze zmarłych braci i siostry bractwa św. Rocha.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 9-ej zrana, w koście-
le św. Ducha (po paulińskim), przed ołtarzem N. Panny
Marji Częstochowskiej i ku Jej czci odprawiona będzie
solenna wotywa.

— W kościele św. Franciszka Serafickiego (po-franci-
szkańskim) jutro, o godz. 10-ej zrana, przed ołtarzem
św. Antoniego Padewskiego i ku jego czci odprawiona zo-
stanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu.

Z krainy wrózek.

(Korespondencja specjalna Kurjera warszawskiego.)

Paryż d. 26-go października.

„Je suis la bayadère de la rue du Caire!”

śpiewa sympatyczna Valti, przechylając swą głów-
kę o farbowanych na rudo włosach. Potrząsa przy-
tem tak ładnie „son petit bedou”, że publiczność,
przepelniająca salę Scali, wita jej „danse du ventre”
frenetycznymi oklaskami. Rzeczywiście, ten miły
buziak paryskiego ulicznika, oprawny w olbrzymi
różowy, krepowy, przetykany złotem kapelus; ta
cała postać śpiewaczki, błyszcząca od szychu i si-
mili-djamentów, owinięta w pasy aksamitu i różo-
wego atlasu, z pod których nierzadko przebijają się
w cielisty trykot wciśnięta śliczna noga, cała ta fi-
gurka, zda się naszkicowana ołówkiem Grévin, ro-
bi niezmiernie sympatyczne wrażenie i potrafi
złaskoczyć, pokrytym złotą lamą i poobwieszanym
piękniemi cekinami, nie przejmując wstrętem widza.
Przeciwnie nawet, gdy ulubiona „gomeuse du lieu”
z gawroszowskim zacięciem oprze swe białe rączki
na wydatnych biodrach, ujętych w złociste pasy,
i przymrużając oczki, śpiewa:

Fiou fiou, piou piou.

Abdi-abbah

Dansons, dansons

La danse du ventre —

człowiek, nie widzący bajader, tańczących na uli-
cy Kairu, postanawia sobie pobiedz zaraz naza-
jutrz na pole Marsowe i tam zobaczyć istotny „danse
du ventre”, który w parodji panny Valti przedsta-
wia się tak wdzięcznie.

Jeśli Valti wywołuje frenetyczny okłask przy ka-
żdym „refrain” swej piosenki, kołysząc się w bla-
sku elektryczności, która kładzie jej złotawe tony
w kaskadę włosów lub zapala iskry w piórach jej

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Ze świata ruin klasycznych, z pod stóp Akropo-
lu, podążył cesarz Wilhelm przyrzuć się u Złotego
Rogu gasnącym blaskom orientalnego przepychu
potężnego niegdyś i strasznego dla Europy państwa
Osmanów. Dziś w Europie nikt już nie boi się
„chorego człowieka”, on sam raczej drży na każdy
powiew, grozący zawieruchą, i zaskorupia się w swej
niemocy.

Jeżeli cesarz niemiecki, najpotężniejszy przedsta-
wiciel potrójnego przymierza, płynie nad Bosfor, to
nie wydaje nam się celem jego podróży zamiar
przywabienia Turcji do owej tak zwanej „środko-
wo-europejskiej ligi pokojowej”. Postawienie omdle-
wającej z wyczerpania sił żywotnych Turcji w je-
dnym szeregu z Włochami i Austrią skrupowałoby
Niemcy w sposób wcale dla nich niepożądany. Je-
żeli już dzisiaj muszą one na mocy traktatu z r.
1879-go wdawać się częstokroć w sprawy, które
dla nich „kości jednego kirasjera pomorskiego” nie
warte, to wątpliwe należy, ażeby, wiążąc się ściślej
z losami państwa otomańskiego, zechciały przy-
mować na siebie odpowiedzialność za wszystkie tej
złamanej i zamierającej potęgi błędy, niedołęstwa
i niedostatki.

Podróż cesarza Wilhelma nad Bosfor uważać na-
leży raczej za manifestację gotowości do podparcia
wyrzeczonych i wyszłych z formy ścian tego wa-
lącego się gmachu. Przed trzydziestoma z górą laty,
po konferencji pamiętnej z lordem Seymourem,
wszyscy w Europie przysięgali na prędki kres ago-
nii „chorego człowieka”. Od owego czasu nie lepiej
wiodło się Turcji; uroniła znowu kilka prowincyj,

tak że dzisiaj już ledwie zaczepiona jest zlekka o
Europę. Przybycie cesarza Wilhelma nad Bosfor
nie tylko ośmieli ją do podjęcia reform gospodar-
czych, jak przepowiada „Koelnische Ztg.” w artykule
sygnalizowanym przez „L’agence polonaise”, ale i
wzmocni jej pozycję moralną i polityczną wśród
państw europejskich. O tyle zdaje się cesarz Wil-
helm działać w interesie potrójnego przymierza.

Polityce, którą wyobraża dzisiaj monarcha Nie-
miec, zależy widocznie na tem, aby Turcja przed-
wcześnie nie skonała. Na drodze podparcia jej bytu
szuka ta polityka wrzeczono, czy szczerze pokojowa,
rękami wzmocnienia własnego i zrównoważenia
czynników siły na Wschodzie. Że inaczej wygląda
Turcja w oczach europejskiego widza przed wizytą
cesarza Wilhelma, inaczej po niej, to ślepy dojrzy.
Wizyta stambulska rzuci jeden jeszcze wieczorny
promyk zachodzącego słońca na romantyczny maje-
stat kiosków i meczetów sułtańskich. Że mimo tego
słońce kiedyś tu zajdzie, nie ulega wątpliwości.
Dla mocarstw centralno-europejskich widocznie
wszakże nie byłoby dogodnym, gdyby zaszło ono
już dzisiaj, przed rozwiązaniem innych pytań aktu-
alnych polityki międzynarodowej.

Krystalizują się zwolna siły stronnictw parlamen-
tarnych we Francji, zarysowują fizjognomje ich
w miarę zbliżania się terminu zebrania izb tamte-
jszych. Sojusz pomiędzy prawicą monarchiczną
a bulanzystami zdaje się bezpowrotnie zerwanym,
ci ostatni pozostaną odtąd herezjarchami na własną
rękę. Od chwili, jak Artur Mayer zawołał do nich
swoje nieocenione: „Bon soir messieurs!”, dzień pra-
wie nie mija bez nowych odstępstw. Świeżo jeden
z głównych przewodzców bonapartyzmu dep. Joli-
bois w swoim organie prowincjonalnym „Progrès de

kapelusza, co dopiero prawdziwe almeel... co do-
piero te uroczyste i tajemnicze istoty wschodu, tańczą-
ce pośród dymu kadzideł i przesiąknięte wonią esen-
cji różanej.

Ach! biedna Valti, jakże nędzną i śmieszna wyda
się po ujrzeniu almei Faridy, Hanem lub Fatimy!...
Czemże będzie to kołysanie się jej bioder paryskich
wobec namietnego tańca ciemnoookich i do palm po-
dobnych bajader z ulicy Kairu!... A jej kostium!
jej wdzięki cywilizowanej kokietki czemże się staną
przy płomieniu, wydzielającym się ze spojrzeń tych
żreń, o których marzą turyści i mówią tyle pocieł!...
Tymczasem, na jasno oświetlonej scenie porusza
się ciągle kształtna postać panny Walentyny, a jej
„petit bedou” pod różowym atlasem pracuje nie na
żarty. Dyrektor orkiestry, akompaniującej dyskre-
tnie harmonijną melodią, już po raz trzeci jest zmu-
szony bisować ostatnią zwrotkę, a śliczna dziewczyna,
mrużąc lewe oko, kołysze się cała w świetle i
blaskach djamentów skąpiana, śpiewając ciągle:

Abdi-abbah

Fiou fiou, piou piou.

Dansons, dansons

La danse du ventre...

I oto, należąc do tych, którzy przed ujrzeniem
panny Valti nie widzieli bajader z ulicy Kairu,
po powrocie z Café-Concert przysięgam sobie po-
dażyć na ulicę Kairu. Nazajutrz około południa
znalazłam się na ciasnej i wąskiej uliczce, zapecha-
nej egipcjanami, dziećmi, arabami, Europejczykami
i osłami w dość znacznej ilości.

— Attention!—wola bosa, w błękitną szatę ubra-
ny egipcjanin, i pędząc przed sobą osła, dźwigają-
cego na grzbiecie wyrostka o długich nogach, wpa-
da w sam środek tłumu, cisnącego się dokoła na-
miotów. Brzęki dzwonek, suchy odgłos drewnia-
nych pałeczek dobywają się po za ciężkich zasłon,
zastępujących drzwi.

Nad wejściem olbrzymimi literami na tle białej
tablicy widać napis:

„La vraie danse du ventre.”

Na ulicy, tuż przed namiotem, olbrzydliwy olbrzy-
mi murzyn, przystrojony w czerwoną czapkę, krzy-
czy i nawołuje publiczność. Opowiada, że wejście
kosztuje franka, za który ludzie napatrzą się cu-
dów, w dodatku otrzymają tak zwaną „consommation”
i zobaczą prawdziwy taniec. Przytem obmawia są-
siednie namioty, dodając poufnie, że tancerki w in-
nych café-concert są to poprzebierani mężczyźni,
a to, co tańczą, nie ma najmniejszego nawet zbliże-
nia z istotnym sposobem tańczenia almei. Wpycha
mi gwałtownie program w rękę i wdzięcząc się, jak
stara wołyżerka, zmusza niejako do wybrania trupy
której on jest reprezentantem.

Zapłaciwszy więc nieszczęsnego franka jeszcze
czarniejszemu monstrum, wchodzę do wnętrza ma-
łego domku, którego fasada jest zrobiona z tak zwa-
nych „moucharabies”, to jest małych kawałków drze-
wa, niezmiernie starannie odrobionego. Na fasa-
dzie widnieje tego rodzaju napis:

„Azza sionanou lana fi daronkom, fadkoulouhou
bisalamain ona sebour.”

Oto, co znaczą te słowa:

„Namiot nasz szczyty się swą bytnością w wa-
szym kraju. Wejdźcie w spokoju i szczęściu.”

W spokoju?—oh là, là!... czysta ironja. Już od
progu najnieznośniejsze brzęczenie, najolbrzydliwsza
melodia monotonna i nieharmonijna szarpie moje
uszy. Uzbaram się w odwagę i pomiędzy rzędami
stolików i krzeseł przeciskam się do pierwszego
rzędu. Siadam i otwieram oczy i uszy.

Co do uszów, te są uraczone, jak powyżej opisa-
łam, a oczy!...

Osądźcie sami.

Ciasna przestrzeń namiotu zastawiona jest całą
stolikami, na których piwo i kawę porozlewano
obficie. Krzesła potamane dopełniają umeblowa-
nia. Brudne dywany i makaty zakrywają ściany.

la Charente żegna dotychczasowych sprzymierzeńców stwierdzeniem następującej prawdy: „Sojusz pomiędzy nami a balanżystami rozerwał fakt.” Echo tego „sojuszu równoległej akcji”, jak się rozwinęła koalicja nazywała, odbija się już tylko w polajankach pomiędzy rojalistami czystej krwi a orleńskimi oportunistami, którzy stanowili wyłączny skład monarchicznego komitetu wyborczego z baronem Mackau na czele i wzięli się ze zbuntowanym jenerałem o zbyt wyraźnych aspiracjach socjalistycznych.

Na lewicy republikańskiej dzieło cementowania się grup postępuje, acz krokiem leniwym. Leon Say obwieściwszy, że związku z radykalistami nie przyjmuje, szuka żywiołów koalicyjnych dla wytworzenia przyszłego „lewego środka” na ławach przystępniejszych monarchistów, z których grona wyciąga ku niemu rękę hr. Gréffulhe. Inni natomiast konserwatyści republikańscy, jak Ribot, George Berger, Germain, upatrują więcej korzyści dla Rzeczypospolitej z pozyskania radykalistów dla sprawy rozsądku i umiarkowania. Pomiedzy tymi ostatnimi nie brak również żywiołów pojednawczo usposobionych. Jednym z deputowanych Faryża, Mésureur, oświadczył gotowość odroczenia do przyjaźniejszej doby wielu postulatów radykalnego programu, jak np. rozdział kościoła od państwa.

W Thurles (w irlandzkim hrabstwie Tipperary) odbyło się zgromadzenie, celem zawiązania propowanej przez Parnella „ligi obrony dzierżawców”. Przybyło 600 delegatów ligi narodowej i szesnastu deputowanych irlandzkich z lordem-majorem Dubliń, Sextonem na czele. Nowy związek ma na celu — jak oświadczył Sexton — przeciwdziałanie koalicji landlordów, którzy sztucznym szrabowaniem do góry czynszów dzierżawnych pragną uzyskać jaknajdogodniejszą podstawę do wymiaru cen przy orędowaniu przez rząd wykupu ziemi irlandzkiej na rzecz farmerów.

Br. Z.

Kurjerek literacki.

Gdyby ktoś wynalazł sposób urzędzenia pisma tak, aby nie tylko dawało materiał do czytania i oglądania, ale nadto za pociśnięciem odpowiedniej sprężyny mogło grać i śpiewać, nie wątpimy, że stałoby się ono zabójczą konkurencją dla wydawnictw dotychczas istniejących.

Dziś jeszcze jednak, przynajmniej w Warszawie, mogła śmiało powstać pisma nowe — po staremu, byle dobrze urządzone, lub zmartwychpowstać, jak to się stało z *Tygodnikiem powszechnym*.

Dziwne to, bo pisma z kierunkiem nawiąskowości artystycznej u nas zwykle niezbyt wiele znajdują poparcia, u nas, gdzie, gdyby się mogło tylko, palety i fortepianu użyłoby do akcji tendencyjnych, u nas, gdzie trzeba być

Cała przestrzeń, zostawiona dla publiczności, kryje się w cieniu zupełnym. Estrada, pokryta poszarpanymi dywanami, obstawiona jest całą zwykłymi drewnianymi krzesłami, a na nich, wachlując się lub paląc papierosy, siedzą... bajaderki.

Naprzeciw publiczności, na podwyższeniu, rozsiadła się muzyka, złożona z najohydniejszych potworów rodzaju ludzkiego.

Przez otwarte okno, od którego podniesiono zasłonę, wpada blask dzienny i oświetla całą scenę, oblewając pełnym światłem czarne twarze muzykantów, pomarańczowo-żółtą fizjognomję derwisza i urozównane policzki bajaderki...

Bo one się różnią, nieszczęsne!... różnią ohydnie, wpadając aż w fioletowy odcień, który w jasnym świetle dziennym robi dziwne wrażenie. Nad sceną — tu i owdzie zwiesza się melancholijnie latarnia lub żardinierka arabska, z której spadają białe jakiegoś zeschłego kwiatu.

Poczarne „cafedjis” snują się tu i owdzie, prezentując swe wyschłe torsy, opięte w czekoladowe welniane koszulki. Drżą cała, aby mnie który z tych młodzieńców nie potraktował kawą, którą obiecano mi przy wejściu.

Na szczęście kawa „Yemeni-Moka” okazuje się mytem, z czego po raz pierwszy jestem mocno uradowana.

Widząc, że oprócz kokieteryjnych spojrzeń panów Cafedji, żadne niebezpieczeństwo mi więcej nie grozi — zwracam całą uwagę na estradę i na to, co się na niej odbywa. Oto — na środku estrady kręci się pomarańczowy derwisz, ubrany w długą faldzistą białą szatę, ściśniętą w pasie rodzajem białego powijaka. Derwisz ten kręci się bezustannie, jak to czynią małe dzieci w napadach rozkosznego humoru. Białe faldy jego szaty zakreślają szerokie koło, a ręce rozstawione szeroko migają jak skrzydła wiatraka. Od czasu do czasu muzykanci śpiewają, a raczej mruczą monotonnym głosem jakąś piosen-

aż Sienkiewiczem, żeby uzyskać aprobatę na tworzenie czysto artystyczne.

Czyżby się prąd cokolwiek zmienił? Czyżby zrozumiano, że literatura poetycka i powieściowa winna i ma prawo być przedewszystkiem sztuką? że umieć odczuć potrzebę sztuki, to znaczy być wysoko cywilizowanym człowiekiem?

Powstanie i wzrost *Tygodnika* zdaje się za tem przemawiać.

Zasobność teki redaktora zdumiewa: hojną ręką przedstawia on naszym oczom stare i nowe, ogółowi nieznane rysunki. Gdyby tylko mogły być one lepiej wykonane...

Co do treści literackiej, jest ona zajmująca i nazwiskami autorów świetną: drukują się rzeczy Słowackiego, Heinego, Baudelaire'a, Mendés'a, Lotti'ego, Konopnickiej, samego redaktora i in. Z tych „innych” odznaczają się korzystnie artykułiki p. Lutomskiego „Dekadeniści” i „Psychologia w powieści”, niekorzystnie zaś „humoreska” p. Bronisława, „Balsam brzozy”. Śmiać się pisząc, to tak łatwo, ale śmiać się czytając, to tak trudno!

Ogólne wrażenie, jakie na nas wywarł *Tygodnik*, dałoby się mniej więcej w ten sposób wyrazić: dotąd dobrze, ale nadal powinno być jeszcze lepiej... W każdym razie — szczęść Boże!...

„Śmiech jest dobry, śmiech jest zdrowy!” — woła Asnyk.

„Na Boga, Muzo! trochę śmiechu, tyle, ile potrzeba do zabawy gminu!”

woła „orzeł, co się nudzi”, Juliusz Słowacki.

Nie ma chyba człowieka, któryby się śmiać nie lubił. Sądźmy, że nawet Schopenhauer, pływając w weneckiej gondoli, uśmiechał się do swej towarzyszki.

P. Wołowski w swojej *Encyklopedji humoru* przynosi nam śmiechu tyle, ile potrzeba do zabawy... nie tylko gminu. Ze skarba humorystyki powyberał on starannie kamienie prawdziwej wartości, odrzucając szkła czeskie, które tak hojnie wrzucają w niego nie tylko pisma świąteczne, lecz i niektóre codzienne...

Praca to była nielada, *Encyklopedia* bowiem sięga dalekiej przeszłości i stara się objąć w swoich ramach humor całego świata. Spotkamy się tu z konceptami Reja i Dudusia, Saphira i Sterne'a, z dowcipami *Pigara* i *Kurjera świątecznego*... Rzadko wprawdzie, choćby najlepszy koncept „wydrnkowany” wywoła ten efekt, jaki może sprawić coś nawet niezbyt zabawnego, „wypowiedzianego na razie, ale komu rozweselenie się nie przychodzi z trudem, ten, przewracając kartki *Encyklopedji*, uraduje się *ad libitum*.”

Obszerna przedmowa poprzedza *Encyklopedję*: p. Wołowski objaśnia w niej, na czem właściwie polega humor, jakim on był w rozmaitych okresach cywilizacji społecznej, jaki jest właściwy pewnym narodowościom i t. p. Wymienia też najznakomitszych humorystów w literatu-

kę, a „prowodyr”, chóru p. Cheik-Assau, gardłowym głosem przoduje w tych pieniach.

Gra na instrumentach idzie tymczasem swoją drogą i nie ma nic wspólnego z melodją pieśni, śpiewanych przez chór. W skutek tego łatwo sobie wyobrazić, jaka to „uczta dla uszów”, jak mówi jedna ze znanych mi artystek, pozuająca na osobę nawiąskowości inteligentną. Znużona widokiem kręcącego się derwiszka, zwracam uwagę na instrumenta i stosownie poinformowana, dowiaduję się o nazwach tych narzędzi, z których wydobywają się te anielskie tony.

Oto — naprzód: Nacrazane bo „à tout seigneur, tout honneur”. Te dwa małe miedziane bębni przodują i najczęściej robią tu hałas. Potem znów bęben Darabouké z gliny, dalej rodzaj cymbałów Daf, Canon fortepianik mały bez klawiszy i wreszcie Oud gitara, brzęcząca jak mandolina hiszpańskiego studenta.

Zrobiłam inspekcję tych niezbyt skomplikowanych instrumentów i spoglądam na estradę.

Biała szata wciąż wiewa, jak sztandar, pomarańczowe nogi drepczą uparcie. Nieba! Derwisz ciągle się kręci.

Ozując sama zawrót głowy od patrzenia na to *perpetuum mobile*, owinięte w białe płótno, zwracam na uwagę na siedzące na krzesłach bajaderki.

Chciałam je obserwować dopiero tańczące, lecz nieznosny derwisz mnie do tego przymusza. I oto mam przed sobą te tancerki z ulicy Kairu, które, jak opiewa program, są prawdziwymi artystkami w swoim rodzaju.

O ich... artyzmie jeszcze sędzić nie mogę, lecz widzę, że są to — brzydkie, och! bardzo brzydkie kobiety!...

Skóra ich czarna, lecz niezupełnie, ma ona ten cień śniadawy, właściwy cygankom, które się nigdy nie myją. Twarze bajader są poprostu pokryte jakby smugami brudu, a róz, obficie rozmazany na ich policzkach, robi najfatalniejsze wrażenie. Oczy bez

rze powszechnej — z pominięciem kilku niemię od wymienionych przez niego znakomitych, a od wielu nazwanych przez niego „genjalnymi” genjalniejszych. Nie spotkaliśmy np. ani nazwiska twórcy „Don Juana”, ani „Pana Jowialskiego”, ani „Tartarin’a”, choć to humorysty pierwszej wody.

Książka ułożona jest alfabetycznie, a w wyborze przedmiotów autorowi trzeba przyznać dużo gustu i niezmierną znajomość rzeczy.

Żuż to przeznaczonem jest od jakiegoś czasu trąbić na apel: kształcić się fizycznie!

Po „Hygienie” Schroota przejrzymy „Podręcznik sportowy”, wydawnictwa Teodora Paprockiego i S-ki, książkę, noszącą jako motto: „Zdrowa dusza w zdrowym ciele”.

Jeżeli się czegoś po za naukami abstrakcyjnymi można z teorii nauczyć, to człowiek, który przeczyta „Podręcznik sportowy”, a przeczyta go można przez dwa wieczory, powinien na trzeci dzień rano obudzić się mężem w tem znaczeniu tego słowa, jakie służyło dem Degen Dietrich von Bern z Nibelungów pieśni.

Co prawda, przesadziłem, oprócz bowiem wykłada fechtunku, gimnastyki, boksowania, pływania, wiosłowania, jazdy konnej, jest jeszcze wykład teoretyczny k-żwiarstwa, jazdy welocypedowej i tańca, a te trzy ostatnie sporty pogromcy Hagena obcemi byli...

Nadzwyczaj jasny wykład wspiera ogromna ilość rycin, tak, że każdy prawie omówiony ruch znajdzie czytelnik przedstawiony plastycznie, a przez to do dokładnego wyrobienia sobie o nim pojęcia, tem dostępniejszy.

Artykuły napisane oryginalnie i tłumaczone z obcych języków w formie w czytaniu przyjemnej.

Nawet nasza pięć o pięci delikatniejszej na licu, choć nie doszła jeszcze do tego stopnia doskonałości, żeby oprócz języków, oczu i paznogi, a czasem parasolek, używać innej broni w walce między sobą, jak np. francuzki, atakujące się szpadami, znajdzie w „Podręczniku sportowym” i dla siebie coś przyciągającego: jest tam opis najstosowniejszego i najgustowniejszego stroju na ślizgawkę...

Nie będziemy się długo o pożyteczności tej książki rozwodzić, zapytamy tylko: jaki naród w Europie najmniej cierpi na neurozę?... Bezwarunkowo Anglicy (choć wydali najnerwowość poetów), a Anglicy dlatego, że u nich rozwój umysłu nie odbywa się na koszt zaniedbanego rozwoju sił cielesnych. Owocem takiego postępowania jest, że dziś jest to naród umysłowo stojący za wszystkich najwyżej. W angielskich tużurkach byłoby nam daleko bardziej do twarzy, gdybyśmy je wdziewali na angielskie bary, a w angielskich cylindrach, gdybyśmy pod nimi nosili — angielski rozum.

K. T.

wyrazu, silnie ołówkiem podkreślone, patrzą na widzów apatycznie, jakby dusza w tych nędznych ciach drzemała zupełnie. Twarze płaskie, trójkątne, o brodach niezmiernie długich i chudych, są osadzone na cienkich, niekształtnych szyjach, z wielką jamą zamiast podbródka. Wszystkie palą papierosy i wypuszczając z po za zawieszonych warg kłęby dymu, zdają się drzemać w jakimś półśnie letargicznym, lub w melancholijnym marzeniu. Przypuszczam, że taniec ożywi, odmieni te „lotne” bajadery, te rozkosz egipcjan, ten przedsmak hurys, zapelniających sale rajy Mahometa...

Spoglądam na scenę i... widzę znów białe skrzydła, fruujące z przerażającą szybkością. Derwisz kręci się i kręci uparcie, a twarz jego z pod białego turbanu wygląda, jak pomarańcza w serwetę obwinięta.

Afisz opiewa, że derwisz kręci się zwykle przez piętnaście minut! Wiem przynajmniej, czego się mam trzymać; zaczynam znów studiować bajaderki.

Jedna z nich właśnie wstała i podszedłszy do okna, wyrzuciła przez nie niedopalony papieros, poczem założywszy ręce na głowę stoi tak długą chwilę, cała ku światłu zwrócona. Jest to kobieta, mogąca mieć najwyżej lat dwadzieścia dwa lub trzy, chuda i bardzo niekształtna. Cały korpus podany ty w tył, natomiast brzuch i nogi naprzód podane, robią wrażenie kalectwa. Ani śladu harmonijnych linii, nie jest to ciało kobiece, jest to raczej ciało źle rozwiniętego mężczyzny, do którego dodano kołbiec głowę. Ubrana jest w brudną białą trykotową koszulę z długimi rękawami, zakrywającąmi zupełnie jej ramiona i ręce aż po za łokieć. Zresztą podobne koszule okrywają i jej towarzyszki. Spódnicę, złożoną z kolorowej tkaniny, zwiesza się w sutych faldach od bioder do samych stóp prawie. Na plecach i piersiach każda bajaderka ma rodzaj żuwanki aksamitnej lub jedwabnej, a kilka sznurków złotych cekinów i lśniących paciorków zwieszają się z ich szyi. Włosy czarne i szorstkie mają splecione w nie-

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

= Główny zarząd poczt i telegrafów czyni starania o pozyskanie kredytu na potrzeby linii telegraficznych miejskich.

= Koszt zorganizowania sądów okręgowych w prowincjach nadbałtyckich obliczony został na 2 miliony rs.

= Na ostatnim posiedzeniu towarzystwa technicznego w Petersburgu prof. instytutu górniczego inżynier Wojsław demonstrował nową lampę (duplex), sporządzoną do spalania olejów naftowych ciężkich i lekkich.

= Według pism russkich, kolej nowogrodzka zamierza przedłużyć swoją linię do miejscowości Sobry (w gubernji pskowskiej), zaczawszy od stacji Szysmk, leżącej przy głównej linii. Następnie zarząd kolei nowogrodzkiej będzie się starał połączyć Sobry z Pskowem nową linią i wytworzyć w ten sposób komunikację z Rygą. Nadto istnieje projekt przebudowania wąskiego toru na kolei nowogrodzkiej na szeroki od stacji Czudowo do stacji Szysmk. Projekta te mają być rozpatrzone na najbliższym zebraniu akcjonariuszów tej kolei.

= W sferach właściwych podniesiono projekt utworzenia nowego przytułku dla inwalidów na kolejach tutejszych. Projektowany przytułek ma być utrzymywany ze stałych dopłat towarzystw kolejowych i stanowić oddział takiegoż przytułku w Orchowie.

= Celem zapobieżenia przepelnianiu aresztu policyjnego przez osoby, które zostały uwolnione z więzień, p. o. oberpolicmajstra polecił, aby komisarze cyrkulowali na każde żądanie nadzorców więziennych wysyłali policjantów dla przyjęcia aresztantów i odprowadzenia ich do właściwych kancelaryj cyrkulowych. Mieszkańcy Warszawy po dopełnieniu potrzebnych formalności będą bezzwłocznie uwalniani, inni zaś więźniowie zostaną odesłani do aresztu, zład jednak w najkrótszym czasie należy ich wyprowadzić do miejsc, w których są stałymi mieszkańcami.

= Z polecenia p. o. oberpolicmajstra odbędzie się przegląd niższych stopni policji, podzielonych na trzy partje, a mianowicie: na placu Krasińskich, przed dworcem kolei wiedeńskiej i w podwórzu ratusza. Podczas tego przeglądu posterunki policji na ulicach mają zająć starsi dozorczy policyjni oraz ich zastępy.

= Na cały czas trwania poboru do wojska ze strony policji wydelegowano dla pilnowania porządku i nadzoru nad służbą policyjną pomocnika komisarza cyrkulu praskiego, Rogal-Lewickiego.

zliczoną ilość warkoczów i ponatykane cekinami. Jakaś nieokreślona a wstrętna trywialność bije od tych kobiet, tak źle ubranych, niedbale uczesanych, prezentujących swe wychudłe i płaskie torsy w brudnych, nocnych koszulkach.

A nogi!... Boże!... te nogi lotnych bajader, które w wyobraźni malarzy widzimy jak drobnicne różowe cacka, płynące po kwiatkach dywanu—te nogi, odziane w grube, krótkie białe pończochy i szare filcowe pantofle, przystrojone pomponem z włóczki, te nogi!... są poprostu zabijające!

Lecz oto derwisz kręcić się przestał. Wśród ogólnego milczenia niknie za franką—chwile estrada pozostaje pusta.

Nagle — muzykanci zaczynają brzęczeć cokolwiek żywszą melodię — i bajaderka, stojąca przy oknie, wyjmując z za pasa jakieś blaszki, rodzaj kastanietów z blachy, które zakłada na palce. Poczem, ciągle leniwa i jakby zasnana, staje na środku i zaczyna tańczyć. Tańczyć!... czyż godzi się profanować to słowo? Prawda, że i nasze tancerki opery, tworzące ciągle kąt prosty z nóg swych, nie tworzą tancerka egipska. W tej chwili robiła, było coś pomiędzy produkcjami gimnastycznymi a *Travail de dislocation* — jak ludzie węża zwykli tu nazywać swoje popisy. — O!óż panna Aloucha dreptała na miejscu, trzymając stale nogi w jedenastej pozycji, a tymczasem brzuch jej latał jak na sprężynach. Chwilami — zdawało się, że zatacza koła, to znów następowały konwulsyjne podrygi, wstrząsające falami spódnicy. Oczy bajaderka miała spuszczone ku ziemi i trzęsąc się tak wśród lat i cer dywanu, ebuda i nędzna pod trykotem koszuli, była brzydka, śmieszna, odrażająca.

Po niej wystąpiła Almea Fatima. I ta niczem się nie różniła od swej poprzedniczki. Te same drgawki, te same konwulsyjne ruchy mięśni, to samo dreptanie i ukazywa-

= Z dniem dzisiejszym, z powodu rozpoczęcia robót wodociagowych pod kierunkiem inż. Preysa, zamknięto dla przejazdu ulice: Nalewki od Franciszkańskiej do Nowolipek, Kanonję i Stare-Miasto od Jeznickiej do Świętojańskiej.

= Znów szpitale miejskie są przepelnione, według bowiem wczorajszego wykazu w szpitalach: Dzieciątka Jezus, św. Rocha i zapasowym, wszystkie miejsca są zajęte, w innych zaś liczba wolnych łóżek wynosi: u św. Łazarza 28, św. Ducha 15, praskim 9, starozakonnych 29 i wolskim 10.

= Rada miejska warszawska dobroczynności publicznej przyjęła zapisy, mieszczące się w akcie, kończącym spór, a zawartym między spadkobiercami ś. p. Józefa z Rutkowskich Sierakowskiej i egzekutorami jej testamentu, a mianowicie: dla Towarzystwa dobroczynności 5,000 rs., dla szpitalika dziecięcego chrześcijańskiego 6,000 rs., dla przytułku Feliksa Sobańskiego dla paralityków 5,000 rs. i dla przytułku dla ubogich wychodzących ze szpitali 5,000 rs.

= Z powodu kwestji, jakoby szpitale warszawskie przyjmowały na kurację na rachunek zgromadzeń tylko tych rzemieślników, należących do tutejszych zgromadzeń rzemieślniczych, którzy są zaopatrzeni w odpowiednie świadectwa urzędów starszych, naczelnik zakładów dobroczynnych w Warszawie wyjaśnił, iż szpitale nie mają prawa odmawiać chorym, potrzebującym pomocy lekarskiej, przyjęcia ich na kurację choćby bez wszelkich dowodów; dopiero zaś po wyjściu chorego ze szpitala przeprowadza się drogą właściwą korespondencja o zwrot kosztów kuracji i gdy się okaże, iż kurowany należy do zgromadzenia rzemieślniczego, należność ściąga się z funduszu odpowiedniego zgromadzenia.

= Uważamy za właściwe sprostować, iż order perski Lwa i słońca klasy III-ej otrzymał nie Ludwik hr. Krasiński, lecz prezes b. wystawy pracy kobiet, Józef hr. Krasiński.

= Podpułkownik Dynga ze straży pogranicznej został zaliczony do składu warszawskiej policji.

= Inspektor kolei w Królestwie Polskiem, radca stanu inżynier Łaskin, w dniu wczorajszym powrócił z Petersburga do Warszawy.

† Wspomnienie pośmiertne.

W sobotę, o godz. 10-ej zrana, ks. kanonik Walichnowski w asystencji liczego kleru, w kościele św. Andrzeja apostoła przy ulicy Bonifraterskiej odprawił żałobne nabożeństwo za duszę zmarłego ś. p. Kaliksta Nawarskiego, administratora tej parafji, prowincjała zakonu bonifratrów.

Zmarły ks. Kalikst urodził się d. 3-go kwietnia r. 1805-go w Krakowie, gdzie też uczęszczał do se-

minarium i w r. 1827-ym wstąpił do zakonu braci miłosierdzia.

Świecenia kapłańskie zmarły otrzymał w Warszawie w d. 19-ym lutego r. 1837-ym i od tego to czasu zaczyna się szersza działalność zmarłego.

W r. 1842-ym został mianowany członkiem rady opiekuńczej szpitala św. Jana Bożego, gdzie przez 52 lat był opiekunem chorych, którym udzielał pociechy kapłańskiej w każdej chwili.

Wskutek szczególnego przywileju z Rzymu, zmarły ks. Kalikst naznaczony został mszalnym księdzem, bonifratrzy bowiem, jako braciśzkowie, pełnili tylko posługi przy chorych.

W r. 1849-ym ks. Nawarski mianowany został prowincjałem.

W r. 1887-ym ks. Nawarski obchodził 50-letni jubileusz kapłaństwa.

Pogrzeb odbył się w sobotę, o godzinie 3-ej po południu.

Za pogrzebem postępowały liczne tłumy przyjaciół zmarłego.

= Poświęcenie.

W dniu wczorajszym dopełniono poświęcenia posagu św. Barbary przy rogu ulic Solca i Ludnej. Statua znajduje się w tym punkcie, przeszła od stu lat i obecnie została gruntownie odnowiona.

Poświęcenia dopełniło duchowieństwo z parafji św. Trójcy.

= Z literatury.

* Ukończywszy zbiorową edycję dzieł Orzeszkowej, p. Lewentał powziął szczęśliwą myśl uwiecznienia tego cennego wydawnictwa albumem artystycznym, które składać się będzie z ilustracji, opartych na tematach, zaczerpniętych z powieści tej znakomitej autorki.

W tym celu już się porozumiał z najcelniejszymi artystami i energicznie zabiera się do wykonania swego zamiaru.

= Z teatru i muzyki.

* W teatrze Wielkim jutro „Gloconda” z gościnnym udziałem pp. Małny i Wulmana.

* Teatr Rozmaitości wystąpi jutro po raz pierwszy z „Ciężkimi czasami” Bałuckiego.

Obsadę tworzą panie Liliowa (Natalja), Niewiarowska (Aurora), Nowakowska (Idalia), Ostrowska (Petronela) i Trapszówna (Bronia), tudzież pp.: Galasiewicz (Matlachowski), Grzywiński (Lechicki), Nowicki (Karol), Ostrowski (Bajkowski), Prazmowski (Juljan), Rapaeki (Rembalski), Szymanowski (Kwaskiewicz), Trapszo (Gietkowski) i Wolski (Genio).

Autor obecny być ma na premierze.

* Pani Zimajerowa ukaże się jutro na deskach teatru Nowego w „Nitouche”.

* P. Józef Rzebieczek udał się z polecenia lekarzy

piłwą białością swych pończoch w ostrem świetle dziennem.

Robią wrażenie męczennic lub istot, dotkniętych chorobą świętego Wita albo będących w ostatnich dniach *delirium tremens*!

Oto—bajaderki z ulicy Kairu!

Wieczorem—wróciłam do Seali.

Na scenie wśród blasków elektryczności kołysała się rudowłosa dziewczyna, uśmiechnięta, powabna, cała lśniąca od atlasów i sztucznych brylantów.

Oienki jej sopranik oznajmiał:

„Je suis la bayadère de la rue du Caire...”

A ja przeklinałam w duszy moją manję dociekania wszystkiego na gruncie.

Zalowałam, że nie pozostawiłam sobie illuzji tańca Almei i że poruszanie się „*petit bédou*” panny Valti nie chciałam mieć za wierne odtwarzanie tańca bajaderki.

Tymczasem—ze sceny płynął głosik kobiecy dźwięczny, śmiejący się prawdziwie z ulicznikowskim zacięciem:

Abdi Abdah
Fion fion, piou piou?
Dansons, dansons
La danse du ventrel...

A publiczność, ta zimna i ze wstrętem na produkcje Faridy, Adily, Hanem patrząca publiczność, entuzjastycznym rykiem przyjmowała taniec ulubionej szansonistki. Widocznie atlas pióro, szych, elektryczność i ta gracia cywilizowanej kobiety porwała i jedynie zajmuje. Nie wiem dokładnie, lecz to wiem, że i ja serdecznie do Valti wołałam:

„Dansez! dansez
La danse du ventrel...”

nie chcąc, aby to śliczne zjawisko zbyt prędko zniknęło ze sceny.

Gabryela Zapolska

nie nóg zakończonych płaskimi, wielkimi stopami. Kończyły swój taniec wśród ogólnego milczenia, usuwając się na swe miejsca, jakby zawstydzone i wyczerpane. Fatima, przybyła niedawno z Mansurah i pomimo reklamy, nie zdołała nigdy wywołać najłżejszej oznaki zadowolenia. Nawet paryżanie, zdaje się dość na wrażenia łakomi, nie mają innego słowa na *danse du ventre*, jak *abominable*!

Niektórzy mówią nawet: „*c'est cochon*” — ale to są ci, którzy o salonie chyba nie mają dokładnego wyobrażenia.

Po Fatimie wystąpiła na plac tancerka Hanem, jeszcze brzydsza i więcej epileptyczna, niż jej poprzedniczki.

Tupała nogami, przysiadła i machała dwiema zniszczonymi chustkami.

Miało to być *pas du serail*, według słów atisza.

Rozczarowana zupełnie opuściłam namiot egipski, rozczarowana, lecz nie zniechęcona.

Przecież—na Boga!—znaleść muszę prawdziwą bajaderkę snów moich.

I zaczęłam wędrować po namiotach, jak Djogenes—lecz zamiast latarki miałam w ręku franka, który składałam w obrzydliwe, czarne łapy, wyciągające się ku mnie przy wejściu. Kogóż ja nie widziałam?

I Almeę Faridę, suchą, smutną egipcjanke w szarej długiej spódnicy i Almeę Adilę, potrzasaającą cekinami na zapadłej piersi. Hanem-Mohamed trzęsła się przedemną w najfatalniejszy sposób, a urodzona Gouma dreptała jakby w napadzie szaleństwa. I wszystkie widziałam, zaczawszy od Seliki, mającej aspiracje elegantki paryskiej, skończywszy na murzynie, udającym Almeę w kamiarni tanetuskiej. I wszystkie one przewinęły się przed memi oczami smutne, milezące, nieruchome pomimo drgań przebiegających wewnątrz ich istoty. I ani ślad namiętności, ani iskra zapalu nie płynęła od tych bajaderki, wierzących się wśród wyblakłych dywanów namiotu i błyskających wst-

do Meranu, z kąd powrócić ma za miesiąc do Warszawy.

= Orkiestra warszawska.

Niedziela dla przeciętnego warszawiaka bez poobiedniej przejażdżki w aleje i koncertu w Dolinie szwajcarskiej nie miałaby cechy dnia świątecznego.

Nie też dziwnego, że jak niegdyś feniks z popiołów, tak obecnie odradza się rok rocznie, pod wodzą p. Adolfa Sonenfelda, „orkiestra warszawska”.

A że dyrektor lubi raczyć wszelkiego rodzaju nowaljami, więc przedstawił po raz pierwszy skoczną „Muchę” polkę swej kompozycji, jako wytwór sezonu zimowego.

„Mucha” może stanowić dziwko niemałe.

Ze jednak muzyk, mający i aspiracje wyższe, nie chciał słuchaczy brać jedynie na „muchę”, więc dał im jeszcze własny antrakt z „Ulany”, epizod melodyjny, ładnie orkiestrowany, a więc bisowany.

Nie brakowało i muzyki poważniejszej, jakże bowiem mogłoby się obejść bez uwertury np. z „Niemiej z Portici” Auber, lub z „Gwiazdy Północy” Meyerbeera.

Raczono się więc wczoraj muza „poobiednia” obficie, oklaskując wytrwałego i pracowitego dyrektora szczerze i gorąco.

Wszakże i czarna kawa lepiej smakuje, gdy można przy niej w takt wywijać łyżeczką.

Bodaj to dzień świąteczny!

= U wioślarzy.

Pomimo nader urozmaiconego programu, wczorajszego wieczór muzyczny w Towarzystwie wioślarzkim zgromadził nieco mniej słuchaczy, niż zwykle.

Nie należy jednak mniemać, iż było pusto — przeciwnie, sala klubowa była zapelniona i ci, co przybyli, bawili się doskonale.

Produkcje muzyczne, jako wykonywane w towarzystwie klubowym, a zatem nie mające właściwego charakteru występu publicznego, usuwają się z pod ścisłej krytyki, w tym zaś wypadku usuwają się tem więcej, iż widoczna trema niektórych z młodych wykonawców ostre pióro krytyka rozbroić musi.

Najwybitniejsze trjumfy odnosił p. Szajder, młody bas, o silnym, pięknym, metalicznym i dobrze postawionym głosie.

Pan S., uczeń p. Horbowskiego, oprócz udziału w kwartetach Moniuszki i kwartecie z „Marty”, odśpiewał z temperamentem „Dwóch grenadierów” Szumana, oraz z p. Jerominem duet Gabussi’ego „I pescatori”.

= Ogólne zebranie.

Kwartalne ogólne zgromadzenie członków Towarzystwa cyklistów, niedoszło do skutku w d. 26-ym z. m. z powodu niezbrania się wymaganej ustawy liczby członków, odbędzie się w nadchodzącą sobotę, d. 9-go b. m., w lokalu Towarzystwa.

Zebranie to, bez względu na liczbę uczestników, będzie prawomocne.

= Opieka nad plantacjami.

Komitet opieki nad plantacjami został powiększony przez zaproszenie na członków pp.: J. Stopczyka, Wł. Turkowskiego, St. Siweckiego, budowniczego Lembkego, Mieczysława Kamińskiego i Juliana Różyckiego.

Postanowiono, iż na przyszłość posiedzenia komitetu będą się stałe odbywały w soboty w lokalu Towarzystwa ogrodniczego, a członkowie, opuszczający sesje bez usprawiedliwienia przyczyn nieobecności, zostaną wykreśleni.

Z uwagi na konieczną potrzebę dopełnienia robót budowlanych w ogrodzie Saskim, roboty te zostaną wykonane sposobem administracyjnym, później zaś o wszelkich podobnych reparacjach komitet budowlany magistratu z komitetem plantacji będą się wspólnie porozumiewały.

W szkółce drzew na Koszykach p. Szanior założył plantację roślin zimotrwałych, na co uzyskał sankcję komitetu.

= Ulga.

Dowiadujemy się, iż przewyżka kapitału zasobowego po nad normę, oznaczoną w ustawie Towarzystwa kredytowego m. Warszawy, jest większą od przewyżki otrzymanej w r. z.

Sumy z tego źródła płynące, jak wiadomo, obracane są zazwyczaj na zmniejszenie najbliższej raty przynależnej Towarzystwu.

Jeżeli więc względem tej przewyżki ogólne zebranie inaczej nie postanowi, bonifikacja, udzielana przez Towarzystwo od lat czterech, w r. b. wynosić będzie 1/2% od każdej pożyczki, kiedy w dwóch latach ostatnich zmniejszenie raty stanowiło 2/5%.

Z ulgi tej korzystać będą wszyscy stowarzyszeni, którzy otrzymali pożyczki przed 30-m września r. b.

= Z Wisły.

Od tygodnia stan wody obniża się z szybkością 3 cali dziennie.

Dzisiaj poziom Wisły wynosił 3 stopy 4 cale.

W górze stwierdzono niezna czny przybór.

Z powodu mgły, panującej od wczesnego ranka, ruch parostatków nadwyzczaj utrudniony; spodziewać się należy ich opóźnienia.

= Po zaduszkach.

Dopiero wczoraj, dzięki sprzyjającej pogodzie i obeshnieniu gruntu, około 60,000 osób zwiedziło Powązki.

Wagony tramwajowe przez całe popołudnie do późnego wieczora były w obłożeniu, a w bramach cmentarnych panował tłok nieustający.

Urządzenie barjer z przedziałem dla wychodzących i wchodzących okazało się nader praktyczne.

Zauważyliśmy, iż dopiero wczoraj udekorowano wiele grobów, iluminacja zaś cmentarza była wspólna.

Jak zwykle wśród tłoku zdarzyło się kilka kradzieży kieszonkowych, a pewną liczbę rzeźmieszków z ustaloną opinią ajencji policyjni usunęli od bram cmentarza.

Przyprowadzanie dzieci, zwłaszcza o zmroku, wielką jest lekkomyślnością.

Dowodem tego kilka zablakań małych „pociągów”.

Czteroletniej dziewczynki, Anieli Maciejewskiej, strwożeni rodzice do dziś rana jeszcze nie odnaleźli.

Żebracy z kategorii „podejrzanych” zdołali w tłoku wejść na cmentarz.

Kilku z nich usunięto, a jakiś zuchwały „dziad”, który pomimo kul doskonale później chodził, został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej.

Na Brudno omnibusy i bryczki przewiozły od rogatki wileńskich około 1,000 osób.

= Nic z bału.

Zapowiedziany bal dziadowski w szynkowni Malowańczyka na Powązkach nie odbył się wcale.

W innych okolicznych szynkowniach również nie słyszano o żadnym „balu”.

= Przestroga.

Zwracamy uwagę kupujących konie na targu praskim na zawiadomienie rządu gubernjalnego siedleckiego, iż konie 30-go pułku dragonów, rozlokowane po wsiach: Iganie, Starawieś, Suchożebry, Chodów, Wiszniew i w osadzie Mordy, w powiecie siedleckim, dotknięte zostały t. zw. „świerzbą”.

Choroba ta bardzo łatwo udziela się i ludziom.

Przy kupowaniu więc koni, pochodzących z wyszczególnionych miejscowości, należy żądać zaświadczeń weterynaryjnych.

= Zapadnięcia się.

Po raz drugi na ul. Mazowieckiej zapadł się bruk w kilku punktach, wskutek czego musiano zamknąć ulicę dla przejazdu.

Na ul. Piwnej zapadł się kanał miejski naprzeciw domów pod nrem 6-ym i 7-ym.

Ulicę zamknięto i roboty reparacyjne zarządzone.

= Nieostrożna jazda.

Po raz drugi w krótkim odstępie czasu rozbiegały się konie, zaprzężone do prywatnego ekwipażu p. Rutkowskiego, zamieszkałego pod nrem 6-ym przy ulicy Litewskiej.

Rozbiegane konie złamały latarnię, a furman wskutek gwałtownego wstrząśnięcia spadł z koźła i boleśnie się potłukł.

Na rogu ul. Bielańskiej i Tłomackiego dorożkarz nr. 59 przejechał Józefa Słowińskiego, który złamał nogę i na własne żądanie odesłany został do domu pod nr. 39-ty przy ulicy Dobrej.

Na ulicy Królewskiej wyprzągił się koń tramwajowy i pobiegł ku Marszałkowskiej.

Jakaś kobieta została przewróconą i boleśnie się potłukła, a rozbieganego konia przytrzymał policjant Kaszkar.

= Na noże.

Wczorajszego wieczoru pod nrem 13-ym na Nowokarmelickiej wszczęli zaciętą kłótnię dwaj rodzeni bracia: Josek i Hersz Pomperowie.

Kłótnia ta wnet zamieniła się w bójkę i bracia wydobyli noże.

Zanim domownicy zdołali położyć tamę gorszącemu zajściu, Hersz otrzymał silny cios w głowę, a nawzajem pchnął brata nożem w lewy bok.

Rany obu braci są ciężkie.

= Podejrzanie zbrodni.

W dniu wczorajszym znaleziono zwłoki nowonarodzonych niemowląt, obu pici żeńskiej: na Wroniej pod nrem 10-ym i na Czerniakowskiej pod nrem 46-ym.

Ponieważ zachodzi podejrzenie zbrodni, zwłoki zabezpieczono, celem wyprawdzenia śledztwa sądowego.

= Zaczadzenie.

Nocy dzisiejszej pod nrem 42-im na Nowym-Świecie zagożał stróż miejscowy, Władysław Pawlak.

Przyczyną zaczadzenia było zbyt wczesne zasunięcie pieca, w którym napalono późnym wieczorem.

Pawlak sam się obudził i miał tyle siły, że wszedł na schody, lecz tu stracił przytomność.

Podniesiono go z ciężką raną na głowie.

= Wypadek kolejowy.

W dniu wczorajszym parowóz, manewrujący na stacji Praga nadwiślańska, najechał na 9-letniego syna dróżnika, Mikołaja Czerwińskiego; koła obcięły mu lewą nogę.

Rannego, po udzieleniu pomocy lekarskiej, odwieziono do szpitala.

= Z nędzy.

W dniu wczorajszym do Doroty Borenszteinowej pod nrem

134-ym przy ulicy Marszałkowskiej przyszła jej znajoma Adela Sztypel, zapytując, czy może liczyć na przyobiecany zarobek.

Borenszteinowa z przykrością oświadczyła, iż przybyłej, że stręczono miejsce już zajęte.

Sztypel w milczeniu przyjęła tę wiadomość, a po chwili, gdy B. wyszła do sieni, zrozpaczona kobieta wypila sporą porcję rozpuszczonego w wodzie fosforu.

Objawy zatrucia wkrótce nastąpiły.

Wzywany lekarz udzielił pierwszej pomocy, stwierdzając, iż Sztypel jest chora nie tylko z powodu zatrucia, lecz i z wycieńczenia.

Istotnie okazało się, iż ta nieszczęśliwa od dłuższego czasu żywiła się samym chlebem i wodą.

Ostateczna nędza skłoniła ją do rozpaczliwego kroku. Sztypel umieszczono w szpitalu Dzieciątka Jezus.

= Zabójstwo.

Wczoraj w Jeziornie, pod Warszawą, popełniono zabójstwo na osobie Mielczarkowej, którą znaleziono we własnej chałupie leżąca na podłodze z roztrąskaną głową.

Ranna dawała jeszcze znaki życia, zajęto się więc jej ratunkiem.

Mielczarkowa, odzyskawszy na chwilę przytomność, zeznała, iż zbrodni dopuścił się jej mąż, powróciwszy do domu piłany.

Zbrodniarza odnaleziono w szynku i aresztowano. Mielczarkowa w pół godziny zmarła.

= Alarm i pożary.

W dniu wczorajszym, o godzinie 1-iej z południa, z czatowni ratuszowej ujrano kłęby dymu w stronie ul. Dzikięj.

W kierunku tym udały się dwa oddziały straży, lecz ognia nigdzie nie było.

Wieczorem, około godziny 8-iej, pod nrem 19-ym na Muranowie w fabryce waty Izraela Geberholza od palącej się lampy wynikł groźny pożar.

Dzięki rychłemu przybyciu straży z Nalewek, ogień został niebawem opanowany i ugaszony.

Spora ilość waty uległa w części spaleni, w części zaś przez zlanie wodą zupełnemu zniszczeniu.

O północy alarmowano straż wiadomością, iż pali się przy ul. Mokotowskiej pod nrem 59-ym.

Straż z koszar wyruszyła, lecz ją cofnięto, gdyż pożar, wazczęty w mieszkaniu p. Gerszta, został przez domowników ugaszony.

Nocy dzisiejszej w stronie rogatki belwederskich ukazała się luna, lecz z powodu znacznej odległości straż z koszar nie wyjeżdżała.

Palila się karczma w Kępie Okrzewskiej.

Pożar, wynikły z niewiadomej przyczyny, tak szybko ogarnął budynek, iż karczmarz, Figaszewski, oraz jego rodzina zaledwie życie uratowali.

Oprócz sprzętów domowych, spaliła się i gotówka w sumie kilku tysięcy rubli.

Jeszcze wczoraj zamożny szynkarz, postradał nagle w ogniu całe swe mienie.

Dziś, około godziny 9-iej zrana, pod nrem 24-ym przy ulicy Świętojerskiej, w furciarui Maurycego Karo, od silnie rozgrzanego pieca zapaliły się suknie damskie.

Ogień ugasił robotnicy i straż nie była wzywana.

Wartość spalonych lub zniszczonych sukien wynosi około 600 ra.

NOTATNIK TERMINOWY.

— W dniu jutrzejszym, o godz. 5-iej po południu, w gmachu Towarzystwa dobroczynności odbędzie się posiedzenie członków wydziału ekonomiczno-administracyjnego.

— D. 5-go b. m., w rzędzie gubernjalnym siedleckim, odbędzie się licytacja na dokonanie w latach 1899, 1891 i 1892-ym budowy nowego korpusu domu na administrację, parkanu lodowni i studni, oraz rozszerzenie łaźni i kuchni od rs. 99,374 kop. 91; wadium wynosi 9,950 rs.

— D. 5-go b. m., w urzędzie gminnym kolneńskim, odbędzie się licytacja na sprzedaż lasu rządowego z leśnictwa gustowskiego od rs. 15,379.

ZE ŚWIATA.

× Do akademii monachijskiej sztuk pięknych zapisani zostali: pp. Aleksander Żelechowski, Tadeusz Kruszewski, Stanisław Łasiński, Józef Puacz i Wincenty Wodzinowski, byli uczniowie krakowskiej szkoły sztuk pięknych.

× Zmartwychpowstał. W pewnej wiosce na Szląsku, jak opowiadają dzienniki miejscowe, jedna z włościanek zgłosiła się do karczmarki, utrzymującej sklepik, z prośbą o truciznę, przyczem zupełnie jawnie oznajmiła, iż zamierza otruć męża, z którym dłużej żyć nie może. Wobec tak kategorycznie postawionego żądania karczmarka sprzedała proszącą trochę miążskiego cukru, w miejsce trucizny, doradzając jej przytem, aby domieszala do proszku maki i z przyrządzonego w ten sposób ciasta zgotowała męzowi klusków. Po odejściu kobiety karczmarka wezwała do siebie czule ukochanego męża i przedstawiła mu rzecz całą. Mąż, wróciwszy do domu, kluski zastał już przygotowane, a udając, iż się niczego nie domyśla, z najlepszym apetytem zjadł porcję przy smaku. Po chwili wystąpiły udane objawy zatrucia, na wiał się w boleściach i okropnie przewracał oczyma, widok czego żona podała mu kluski powtórnie, utrzymując, że zjadł zamało i dlatego cierpi. Po powtórnym nasyceniu się specjałem wypadało już umrzeć, ku wielkiemu zdziwieniu żony, która przekonała się o wrzeczności kluski, alieści przyzwalała już było zawieść, ku wielkiemu zadowoleniu żony, która przetrwała się z mężem, a co się dalej stało, nie potrzebuje już bliższych objaśnień.

× Czyżby? Pełne zawsze pomysłów paryskie Figaro donosi, jakoby arcyksiężna Stefania poślubić miała

Jednego z magnatów węgierskich. Dodaje nadto, iż projekt powyższy napotkał silny opór ze strony cesarza Franciszka Józefa, wobec czego arcyksiężna odniosła się do Papieża, prosząc go o pośrednictwo.

Wzwanie do konkursu. Redakcja londyńskiego tygodnika *Titt Bits* w ostatnim numerze swego pisma ogłasza konkurs międzynarodowy na najlepszą humoreskę, nie dłuższą nad 100 wierszy. Oryginalną stroną konkursu stanowi sama nagroda. Oto zwycięzca, oprócz zwykłego honorarium, otrzyma sumkę, odpowiadającą rozmiarom jednorocznej opłaty... za lokal zajmowany przez laureata. W tym celu osoba, pragnąca stanąć do konkursu, załączyć ma świadectwo gospodarza domu o wysokości opłacanego komornego.

Sprostowanie. — W podanej wczoraj wiadomości o zapisie do szkoły handlowej, skutkiem opuszczenia wyrazów, zasła pomylką; wiadomość brzmi jak następuje: „Zapis praktykantów handlowych do szkoły niedzielno-handlowej odbywać się będzie w szkole im. Konarskiego dnia 25-go, 27, 28 i 29-go listopada”.

NEKROLOGJA.

† S. p. Teodozja z Fryderycyh JAKOWICKA.

Artystka opery, b. nauczycielka szkoły śpiewu przy teatrze warszawskim, żona urzędnika magistratu m. Warszawy, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, zakończyła życie dnia 3 listopada r. b., przeżywszy lat 53. Pogrzeb w smutku małżonki i córki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo za spój jej duszy odbyć się mające w kościele św. Krzyża dnia 5-go listopada, to jest we wtorek, o godzinie 11-ej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok tegoż dnia i z tegoż kościoła, o godzinie 3-ej i pół po południu na cmentarz powązkowski. —1373—

† S. p. **ZOFJA LIEBELDT**, zmarła dnia 2 listopada, żyła lat 31. W smutku pozostali małżonkowie z trójkiem dziećmi zapraszają krewnych i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w kościele na Powązkach w dniu 5 b. m., o godzinie 11-ej zrana, następnie na wyprowadzenie zwłok na tenże cmentarz. —3722—

† S. p. **Marja z Tomaszewiczów Jaroszyńska**, wdowa po rewizorze leśnym, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. sakramentami, zmarła dnia 3 listopada 1889 r., przeżywszy lat 56. W głębokim smutku pozostałe dzieci i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w kościele św. Aleksandra w dniu 5 listopada r. b., o godzinie 9-ej zrana, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i tegoż dnia o godz. 4-ej po południu. —3724—

† We środę, to jest dnia 6-go listopada, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci s. p. **Brygidy Janowskiej**, odprawioną zostanie za spój jej duszy żałobna wotywa w kościele św. Krzyża, o godzinie 10-ej rano, na którą pozostali dzieci zapraszają życzliwych. —3724—

† Urząd starszych zgromadzenia szewców zaprasza pp. majstrów zgromadzenia na nabożeństwo żałobne **za dusze zmarłych członków zgromadzenia** i ich rodzin, w dniu 5-ym listopada, to jest we wtorek, do kościoła św. Jacka (po-dominikańskiego), o godzinie 9-ej rano odprawić się mające. —1372—

† Nabożeństwo żałobne **za zmarłych artystów i artystki** teatrów warszawskich odbędzie się w dniu 6-ym listopada, to jest we środę, o godzinie 10-ej zrana w kościele archikatedralnym św. Jana. —3718—

B. p. Jakób Emanuel Lubelski, urodzony w Kaliszu, zmarł nagle dnia 1 listopada r. b. w Jarosławcu, w powiecie proskurowskim, w gub. podolskiej, o czym podaje się do wiadomości krewnych i znajomych. —3720—

NADESŁANE.

Prawdziwie dobre Tytonie „**Skutari**” po cenie od rs. 15 do rs. 1 za funt polecają **Kalinowski i Przepiórkowski**, Warszawa, hotel Europ.

Wyborowe tytonie tureckie „**Ksanti**” na różne ceny otrzymał Skład Wyróbów Tabaczych **L. Gagackiego**, Krakowskie-Przedmieście nr 9 Róg Królewskiej.

Teodozja Friderici-Jakowicka.

„Śmierć zwykła to rzecz” — powiada Walenty w arcydziele Gounoda. Ogólnik ten zawsze jednak wywiera wrażenie piorunujące! Tak jest. Śmierć zwykła to rzecz! Lecz, gdy drużyna pracowników przerzedza się coraz więcej wskutek tej tak naturalnej zwyczajności, jakże bolesnym jest uczucie, gdy zgasa jednostką jest nie zwykły, energiczny istnienia i działalności w dziedzinie artystycznej.

Teodozja Friderici-Jakowicka zgasła w dniu dzisiejszym. Po szeregu sukcesów nie tylko na scenie naszej ale i zagranicznej, przyszła pora tak czynnego, usunięcia się do zacisza prywatnego. Szczególnie, którzy mogą wówczas zająć wczasy, rozkoszując się pełnymi chwałami wspomnieniami. Lecz także niewielu znamy podobnych wybrańców fortuny.

Pomimo całej świetności kariery artystycznej,

w której s. p. Teodozja zadziwiała swą ruchliwością, energią, skrzętnością i zabiegliwością, owocem tej całej pracy nie były bynajmniej dni spokoju i wytchnienia. Pracownicą trzeba było pozostać do ostatniej chwili. Działalność pedagogiczna była ostatniem polem, świadczącym o nieustannej pracy. Sześciu ci, którzy mogą do ostatniej chwili ostać się na stanowisku!

Lecz przychodzą nareszcie te smutne chwile, gdy organizm spętany w tortury niemoce i choroby nie może w dalszym ciągu prowadzić zwycięskiej walki. Wówczas to przychodzi najsmutniejsza część doli człowieczej. Lecz i tu promień współczucia i pomocy ze strony kolegów po sztuce jest w stanie choćby na chwilę błysnąć nadzieją i otuchą. Długo uczu tych skupiały się około imienia zgasłej śpiewaczki prawie do ostatniej chwili.

Wobec świeżej mogiły, jakże wydaje się nikłym cały blask tego żywota, pełnego szychu i ułud! Nie mogę przeto wspomnienia niniejszego przybierać w materiał biograficzny, pełen dat i faktów, pozostawiam to chwili późniejszej.

Niech wspomnienie to będzie skromnym wyrazem uczuć, jakie przejmują serca tych wszystkich, którzy żywią szczerą poszanowanie dla sztuki i jej przedstawicieli. S. C.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”.

(Otrzymane wczoraj.)

Petersburg 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — *Petersburskija wiadomosti* podają wieść, że dla osób, wybieranych na funkcje w zarządach miejskich i ziemskich, do których przywiązana jest płaca, ustanowiony zostanie cenzus wykształcenia.

Wiedeń 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — *Neue freie Presse* polemizuje ze zdaniem wyrażonem w berlińskiej prasie półurzędowej, że interesa indywidualne mocarstw sprzymierzonych należy podporządkować interesom zbiorowym przymierza.

Wiedeń 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — Rząd bułgarski zamówił w austriackiej fabryce broni w Steyer 100,000 karabinów.

Berlin 3-go listopada. (Tel. pr. K. W.) — *Koelnische Ztg.* dowodzi, że podróż cesarza Wilhelma do Konstantynopola ma na celu przekonanie sultana, iż Niemcy gotowe są każdej chwili dotrzymać i bronić traktatów, poręczających byt Turcji. Wizyta cesarska będzie miała z pewnością ten skutek, że siły fachowe Niemiec na polu gospodarczym użytkowane będą w przyszłości w większej mierze przez Turcję, niż dotąd.

Berlin 3-go listopada. (T. p. K. W.) — Dobrze poinformowane dzienniki tutejsze potwierdzają, że cesarz Wilhelm podczas pobytu swojego w Konstantynopolu będzie starał się przyczynić do ostatecznego uregulowania kwestji egipskiej przez zapośredniczenie kompromisu pomiędzy Anglią i Turcją. Obok korzyści politycznych, osiągnie przez to W. Porta wielkie korzyści finansowe.

Poznań 3-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Woda w Warcie doszła do wysokości 2 m. 96 ctm. i odtąd zaczyna ubywać. Z Ujścia donoszą, iż z powodu wysokiego stanu wody w Noteci musiano zaprzestać spławiania drzewa. Powyżej Ujścia umocowali flisacy do 203 tratw przy brzegu rzeki i powrócili do domu.

Londyn 3-go listopada. (T. pr. Kur. War.) — Bliższe szczegóły katastrofy glazgowskiej przedstawiają się tak: O godzinie piątej z wieczora budzące się świeżo skrzydło fabryki kobierców Templetona runęło ze straszliwym łoskotem na skrzydło dotychczasowe niższe. W przedziałach zajętych było podówczas 150 kobiet pracujących. Dach przedziału zapadł się. Pomimo ciemności, jaka zapadła skutkiem nagłego zgaśnięcia lamp, około pięćdziesięciu kobiet zdołało wydobyć się na podwórze; inne zostały zasypane. Do wczoraj wydobyto dwadzieścia ciężej albo lżej rannych, tudzież 17 trupów; sześćdziesiąt ciał leży jeszcze pod gruzami. (Przyczyną katastrofy był, jak wiadomo, orkan; przyp. red.)

Londyn 3-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Depesza kapitana Nelsona, nadeszła do Leeds, donosi, że wyprawa Stanleya przybędzie w styczniu do Zanzibaru.

Belgrad 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — Książę Ferdynand przejechał wczoraj tędy z powrotem do Sofji.

Belgrad 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — Wczoraj w skupczynie przedstawiony został projekt budżetu. Dochody obliczone są na 43½ miliona fr., rozchody na 47½, niedobór wynosi 4 miliony. Pokryty on zostanie zaprowadzeniem nowych podatków i oszczędnościami.

Sofja 3-go listopada. (Tel. pryw. K. W.) — Książę Ferdynand powrócił wieczorem.

Konstantynopol 3-go listopada. (Tel. Aj. półn.) — Cesarz Wilhelm przybył tu wczoraj o godz. 11-ej zrana i został przyjęty przez sultana na dworcu kolei Dolma Bageze. Po serdecznym powitaniu obydwa monarchowie odjechali do Ildizkiosku. Sultán siedział obok cesarzowej, a naprzeciw nich cesarz Wilhelm i książę Henryk pruski. Nie towarzyszyła im żadna eskorta wojskowa.

(Otrzymane dziś.)

Kijów 4-go listopada. (Tel. pr. Kur. Warsz.) — (Tel. biura przedstaw. fabr. cukru). Przedstawiciele postanowili, że fabrykanci cukru winni wywieźć za granicę do 1-go lutego zalegającą z przeszłego periodu resztę cukru, oraz wszystkie przewyżki bieżącej produkcji ponad powiększone dodatkami normy.

Sofja 4-go listopada. (Tel. pr. Kur. W.) — Wczoraj otwarta została mową tronową sesja sobranja.

Konstantynopol 4-go listopada. (T. p. K. W.) — Podczas wczorajszego obiadu galowego sultán obdarzył ks. Henryka, hr. Herberta Bismarka i wielu innych członków świty niemieckiej wysokimi orderami.

Berlin 4-go listopada g. 2 m. 30 (T. p. K. W.) — Ruble w gotówce [] [] (onegdaj 213.20) Ruble na dostawę [] [] (onegdaj 212.75)

GIEŁDA.

Warszawa, 4-go listopada.

Poranne szacowania berlińskie obiecywały nam dziś płacić za ruble 212.75 i 213, odpowiadające kursom 47 i 46.95 bez kosztów, Petersburg zaś taksował Londyn po 9.85 i 9.80 z odbiorem natychmiastowym i 9.55 na gruzdzień, dwa ostatnie kursa w żądaniu. U nas przystąpiono dziś do czynności dnia płacąc za Berlin krótki 47.10 (równia 212.30 bez kosztów), lecz obniżono tę cenę stopniowo do 47 z powodu lepszych taksacji i braku kupujących przy obfitem zaofiarowaniu. Różnice tworzyły skutkiem tego 10 kop. dziś na karzyść rubli i 7½ kop. przy porównaniu onegdajskiego kursu końcowego na karzyść Berlina. W dostawach obroty średnie. Sprzedano dostawy z odbiorem codziennym według woli nabywcy do końca stycznia r. p. po 47.55 i do końca grudnia r. b. po 47.32½.

Waluty obce w średnim, lecz dość żywym ruchu. Berlinem krótkim obracano po 47.10, 47.07½ i 47.05, żądając 47.30. Inne niemieckie miasta bankowe z długim terminem oddawano po 46.87½ i 46.85, krótkoterminowe zaś po 46.95 i 46.85. Londyn krótki ofiarowano po 9.52, kupowano po 9.48 i 9.48½. Paryż krótki nabywano po 38.10, przy chęci otrzymania po 38.40. Wiedeń krótki nabywano po 80.75, 80.70 i 80.60, przy żądaniu po 81. Przekazy na Amsterdam kupowano po 79.55.

W papierach obroty średnie, przy tendencji cokolwiek lepszej. Listy likwidacyjne chciano zbyć po 87.80 i 87.40, według wielkości odcinków, a otrzymano 87.75 za kilka tysięcy w sztukach po rs. 1,000, oraz 87.10 i 87.20 za kilka tysięcy w drobnych odcinkach. Wschodniej pożyczki III em. ulokowano kilka tysięcy po 99.25, przy chęci osiągnięcia 100, za wszystkie trzy emisje. Zabrano kilka pożyczek premjowych I em. po 240 i 241, oraz kilka premjówek II em. po 229.50 i 230. Oddano kilkun. tysięcy biletów Banku państwa II em. po 99. Nową pożyczkę 4% ceniono po 84.65. Listy zastawne ziemskie starano się umieścić po 96.75 I ser. i po 95.40 II, III i IV-ej i V ser., a umieszczono kilka tysięcy I ser. po 96.50, 96.55, oraz kilkanaście tysięcy najmłodszej serji po 95.05, 95.10 i 95.15. Listy zastawne miasta Warszawy ofiarowano po 98.75, 96, 95.10, 94.50 i 94.30, stosownie do serji, a zapłacono 94.30 za kilka tysięcy V serji i 95.15 za kilka tysięcy V-ej serji. Listy zastawne miasta Łodzi po 95.50, 93.60, 93.20 i 92.50, w żądaniu, stosownie do serji.

Godzina 12. Usposobienie giełdy dla walut obcych słabe. W. O.

Okowita. Wiadro rs. 8.35⁷, garniec rs. 2.72. Długoży duże, usposobienie słabe. Cena warsz. Tow. ocz. i sprz. spirytusu 10.40.

Krajowa Spółkowa Serownia Kruszyńska Borowno,
przez Kłomnice Dr. Zel. Warsz.-Wied.
na bieżący sezon poleca:

Sery twarde: Kruszyński—tłusty, cegły od 15—18 funtów.
Sery miękkie: Kühbach, Schwarzenberg, Limburg—tłuste.
Sery deserowe: Romadour, Brie, Nefchatel i Camembert. 1883r

TRANY LEKARSKIE TEGOROCZNE

złoty, oraz biały parowy prawdziwy LOFODZKI,

nadeszły do Składów Aptecznych

LUDWIK SPIESSA i SYNA,

Plac Teatralny, dom PP. Kanoniczek,
ulica Marszałkowska Nr 140.

NB. Każda fiaska opatrzona jest kapslem i za takie tylko firma odpowiada za czystość i prawdziwość produktu. 1918R

WAŻNE

DLA PP. MYŚLIWYCH,
angielski SZRUT, hartowany oryginalny,

„CHILLED SHOT,”

w woreczkach pięć funtowych,

polecają

KRZYSZTOF BRUN i SYN
w Warszawie. 1868R

W Lasach do Dóbr Willanowa należących, są do
sprzedania w r. b. następujące poręby:

- 1) w Leśnictwie Kabaty, oszacowane na rs. 4,475 kop. 91;
 - 2) w Leśnictwie Zastów, oszacowane na rs. 6,313 kop. 74.
- Deklaracje opieczetowane Administracją dóbr Willanowa przyjmować będzie do dnia
(15) Listopada r. b. 1889. 1419
Drzewo przeznaczone do sprzedania można obejrzeć, miejscowy Leśniczy wskaże.

Skład Win

BRACI KEMPNER

w WARSZAWIE,

ulica Długa Nr 5,

poleca 1762R

Wina Krymskie i Kaukaskie

w dobroci nie ustępujące zagranicznym, po cenach bardzo umiarkowanych. Sprzedaż takowych odbywa się w Warszawie w Skle-

pach Stow. Merkurego i innych; w Łodzi w Stowarzyszeniu Spożywczym; w Kaliszu Rynek Nr 10; w Lublinie u p. M. Szumilina; w Piotrkowie u p. L. Frenkla; w Tomaszowie w Stowarzyszeniu Spożywczym; w Dąbrowie w Stowarzyszeniu Spożywczym „Nadzieja.” — Za czystość i trwałość Win firma poręcza.

Magistrat miasta Warszawy.

Dnia 13 (25) Listopada r. b., o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu Miasta Warszawy licytacja in minus przez opieczetowane deklaracje, na dostawę w latach 1890, 1891 i 1892 dla służby pogrzebowej w Warszawie, świec stearynowych około 500 funtów, od 28 kop. za funt.

Warunki licytacyjne mogą być przejrane w Wydziale Administracyjnym Magistratu, szczegółowe zaś ogłoszenie o licytacji, jakoteż wzór do deklaracji, wydrukowane zostały w Dzienniku Warszawskim i w Gazecie Policyjnej. 1914r

MASZYNY pończosznice i materiały, przeniesione zostały
z ulicy Marszałkowskiej Nr 152, na ulicę Królewską Nr 31.
W. SCHMIDT. 1816

MAGASIN FRANÇAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej (gmach dawniej starej Poczty).

1773R

Wielki wybór różnego rodzaju gotowych jesiennych i zimowych ubiorów
męzkich, jakoteż materiałów na obstalunki podług miary.—Ceny stałe.

Nauka i wychowanie.
Adres biura nauczycielskiego Sikorskiej,
Nicała 12. Rekomenduje nauczycieli nau-
czycielki i bony. 3011z

Angielskiego języka z asystacją udziela
Aradwite cegielka Elizabeth Wake, za opo-
wiedzeniem władzy. Marszałkowska 120—8,
od godziny 3-ej. 2351z

Były nauczyciel języka francuskiego czwar-
tego gimnazjum, udziela lekcje na przystę-
pnych warunkach. Żelazna 44, m. 11. 2432z

Bony francuski, własnym kosztem przybyłe.
Krakowskie-Przedmieście 7. Biuro nauczy-
cielskie, Dąbrowska. 24657

WODA MINERALNA NATURALNA
przeczyszczająca, źródła

FRANCISZKA JÓZEFA W BUDAPESZCIE.

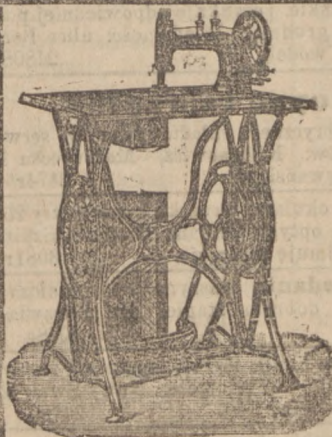
Według zdania powag medycznych, działa rzeczywiście skutecznie, łagodnie
i bez wszelkich złych następstw.

Poleca się jako woda przeczyszczająca, nie zawierająca w swoim składzie szkodliwych
dla zdrowia części. — Dostać ją można wszędzie. — Dla normalnego użycia wystarcza lampka
od wina dziennie.

Działa pewnie, skutecznie i łagodnie przy obstrukcji i jej następstwach, zatłuszczeniu
wątroby, katarach żołądka i kiszek, hemoroidach i cierpieniach kobiecych.

1905R

Dyrekcja w Budapeszcie.

MASZYNY DO SZYCIA
„SINGERA,”
Z FABRYKI

Towarzystwa Akcyjnego dawniej Seidel & Nauman
z członkiem bez nawlekania, szyjące lekko i cicho.
Z przyrządem do obrabiania dziurek wykonywają-
cym 1,500 dziurek dziennie.

Zadatek mały, spłata tygodniowa
po Rs. 1.

Dwuletnia gwarancja.

Do nabycia tylko w moim sklepie
przy ulicy Senatorskiej Nr 22, róg Bielańskiej.
1513R
K. Koperski.

ZARZĄD DROGI ŻELAZNEJ

Warszawsko-Terespolskiej,

podaje do wiadomości osób interesowanych, że w dniu 25 Października (6 Listopada) r. b
o godzinie 10 zrana odbędzie się na stacji Praga publiczna in plus licytacja na sprzedaż pięciu
grup starych, wyszłych z użycia przedmiotów, oraz wyrobów uczniów Szkoły Techni-
cznej.

Pomienione grupy są następujące:

I. Metale i wyroby metalowe: akcesoria od szyn, bokszyń, szpiczyny, odlewy żela-
zne, obręcze stalowe i żelazne, gwiazdy kołowe, obtoczki od kół, korby żelazne od parowozów,
belki żelazne od mostu i szmelc różnego gatunku.

II. Różne przedmioty (litera a): wyroby gumowe, wagi różne, dzwonki mosiężne,
soczewki do latarni, kuźnie polowe, kinkiety, latarnie, pościel, różne narzędzia, oraz szmelc,
skóry, włókna, ceraty i t. p.

III. Różne przedmioty (litera b): pasy dróżnicze i konduktorskie, chorągiewki dróżni-
cze, przedmioty drewniane, pendzle, szczotki.

IV. Stare umundurowanie letnie i zimowe.

V. Stare zużyte papiery (makulatura) wagi około 1,000 pudów.

VI. Wyroby uczniów Szkoły Technicznej, jako to: cyrkle, całki, grzechotki (knary)
klucze do muter, klucze francuskie, korby ślusarskie, imadła ręczne, szrubstaki, gwintownice
tokarnia dla zegarmistrzów, zamki elektryczne i t. p.

Osoby życzące sobie przyjąć udział w powyższej licytacji, obowiązane są złożyć
w Kasie Zbiorowej drogi na Pradze najpóźniej do dnia poprzedzającego licytację, tytułem
wadjum:

wyłącznie na grupę I rs. 500,

„ „ „ II „ 25,

„ „ „ III „ 15,

„ „ „ IV „ 10,

„ „ „ V „ 150,

na wyroby uczniów Szkoły Technicznej rs. 20;

mając zaś zamiar stawiać do licytacji przy dwóch, trzech lub wszystkich grupach, winny
złożyć kwotę, wyrównyującą sumie wadium na te pozycje, o które konkurować za-
mierza.

Warunki licytacyjne na sprzedaż starych przedmiotów oraz szczegółowy wykaz tychże
mogą być przejrane codziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, w Wydziale Gospodarczym
od godziny 10 zrana do 4 po południu. 1917R

Buchhalterji w uczą gruntownie z upoważnienia władzy; b. wieloletni zastępca „Danilewicz” autor: buchalterji. Chmielewski, Bracka 5. 3066r

Biuro nauczycielskie, Załęski, Mazowiecka 16. Francuzka świeżo przybyła do umieszczenia. 24648

Korepetytor potrzebny jest do ucznia uczącego się do gimnazjum klasycznego. Ulica Hoża 22, mieszkania 20, godzina 4 po południu. 24552

Lekcje barbotiny i terracoty pod kierunkiem artysty rzeźbiarza rozpoczęły się w szkole rzemieślniczej z Leszczyńskich Tokarskiej. Ulica Szkolna 8, obok Zielonego placu. 3014r

Młoda ruska skończyła gimnazjum w Rosyjskiej, zna też gruntownie muzykę, poszukuje lekcyj. Hoża 9, u Bierackiej. 24799

Nauczycielka z patentem życzy udzielać lekcyj lub korepetycje. Nowogrodzka 29, mieszkania 37. 24547

Potrzebna jest zaraz nauczycielka z muzyką, na wyjazd do Rosyjskiej izraelitki. Wiadomość: ulica Pańska 52, m. 8. 24661

Potrzebna fröblówka ze świadectwami, do dwójki dzieci. Zgłaszać się między 5-tą i 7-mą. Graniczna 28, m. 9. 24667

Student uniwersytetu udziela korepetycji i przygotowuje dzieci we wszystkich przedmiotach. Ulica Niecała 2, mieszkania 18. B. C. 24596

Student uniwersytetu, posiadający języki, matematykę, oraz wyższą muzykę, poszukuje lekcyj. Oferty: „Ludwikowi” kantor Kurjera. 24759

Wzajemian za niemiecką konwersację udzieli ruskich. Oferty przyjmuje Kurjer pod „Aleksander.” 24802

Za trzy godziny tygodniowo muzyki, można zegzercytować się codziennie. Wspólna 40, mieszkania 20. 24732

Posady i prace.

Bona francuzka, świeżo przybyła, z zyciem. Zgoda 6, m. 8. 24805

Corzelany jako pomocnik, potrzebny jest do gorzelni parowej. Wiadomość: ulica Podw. 12, mieszkanie 18. 24678

Jest do umieszczenia chłopiec przyzwyczajony do prowincji do pracowni jubilerskiej lub zegarmistrzowskiej. Wiadomość: W-ny Purwin, Miodowa 18. 3037r

Niemka w średnim wieku, z wyższym wykształceniem, życzy zająć miejsce w przyzwyczajonym domu jako lektorka, kompanionka lub przy dzieciach. Adres: Marszałkowska 112, w oficy, u W-jej pani Bernhard, od godz. 10 do 5-jej po południu. 24632

Osoba znająca się na gospodarstwie potrzebna na wieś. Wiadomość: ul. Krucza 5, mieszkanie 29. 24809

Osoba młoda, panna, poszukuje miejsca do towarzystwa i zarządu domu. Adres: Żurawia 22, mieszkania 28. 24762

Osoba w średnim wieku poszukuje filji z pieczywem za złożeniem kaucji, jaka będzie żądana. Ulica Tamka 17, m. 13. 24718

Osoba zająca bieliznę i krawieczyznę, z maszyną, poszukuje miejsca na dni lub na tałe. Tanki 40, mieszkanie 5. 24733

Panny potrzebne do okryć. Tłomackie 10, M. Ciszewska. 24292

Potrzebna bona niemka, mówiąca po polsku, z dobrymi świadectwami. Wiadomość: Obozna 5, mieszkanie 4, od 2 do 4-jej. 24468

Panna lub wdowa przebywająca w domu, może znaleźć pomieszczenie przy małżeństwie bezdzietnym. Sińska 54, m. 15. 24514

Panny potrzebne bardzo zdolne do okryć, staników i upięć. Krakowskie-Przedmieście 16, m. 3. 24512

Potrzebna maszynistka do rękawiczek i kaptanów. Senatorska 9, m. 5. 24681

Potrzebne panny zdolne do szycia trykotów. Stare-Miasto 21, m. 22. 24255

Panna wydoskonalona do staników i dziewczynki do nauki potrzebne zaraz. Marja et Michalina, Leszno 4. 3039r

Potrzebne zdolne staniczarki i spódniczarki. Wilcza 30, m. 9. 24617

Potrzebne są panny do spódnic i do staników. Aleksandra 7, mieszkanie 8. 24788

Potrzebna bona niemka, świeżo przybyła, posiadająca gruntownie język, krawieczyznę, roboty ręczne, oraz francuzka na godziny. Królewska 8, m. 6. 24736

Potrzebny pomocnik geometry ze swoimi narzędziami zaraz. Warunki i oferty przesłać przez pocztę Zambrów do wsi Szumowa „Geometrze”. 24683

Panny podręczne i uczennice potrzebne są zaraz do fabryki kwiatów. A. Rastawiecka, Ordynacka 12. 24367

Potrzebne są uzdolnione staniczarki. Wiadomość: Leszno 7, mieszkanie 3. 24691

Potrzebna panna starsza do krawieczyzny. Ulica Szpitalna 3. 24796

Potrzebna panna zdolna do staników, futer i spódnic. Pracownia sukien Weroniki Garkiewicz, Marszałkowska 145. 24797

Potrzebne są panny do szycia trykotów. Wiadomość: Twarda 13, m. 27. 24800

Poszukuje się osoby w wieku średnim zaraz do zajęcia się gospodarstwem na wsi, znającej się na praniu i umiejacej pięknie prasować. O warunkach dowiedzieć się można: Widok 14, m. 22, od 2—4-jej po poł. 24775

Potrzebne panny do krawieczyzny i do bielizny oraz uczennice, za dobre wynagrodzenie, z życiem. Marszałkowska 83, mieszkania 20. 24804

Potrzebny wspólnik z kapitałem rs. 3,000 do interesu przynoszącego dobre zyski, egzystującego od lat kilkunastu w Warszawie. Wiadomość w sklepie drukarni, Tłomackie 13. 24734

Subjekt handlowy poszukuje zajęcia. Wiadomość w sklepie mechanicznej piekarni, Długa 29. 3079r

Subjekt z piętnastoletnią praktyką, znający gruntownie handel win, towary kolonialne i norymberskie, poszukuje odpowiedniej posady od 1-go grudnia. Wiadomość: ulica Berga 8, skład wódek. 24808

Kupno i sprzedaż.

Adres fabrycznego składu dywanów, serwet, Achodników: Kiltynowicz, Mazowiecka 16 wprost Erywańskiej. 2474r

Binki, okulary, lornetki, termometry 25% taniej u optyka Juliana Drehera, Szpitalna 6. Przyjmują naprawy. 3081r

Do sprzedania maszyna pończosnicza w zupełnie dobrym stanie. Ul. Żurawia 9, mieszkanie 8. 3078r

Fortepian Kralla 250 rs. sprzedaje z powodu wyjazdu. Wiadomość: Nowy-Swiat 21, m. 17, do godziny 3-jej. 24795

Futro damskie lisy do sprzedania za rs. 30 w składzie futer Himla, Krakowskie-Przedmieście 40, naprzeciwko hotelu Europejskiego. 24814

Fortepian palisandrowy 7 oktav, blat metalowy, 3 szpreeje 150 rs., fortepian drugi 6 oktav 75 rs., do sprzedania. Nowy-Swiat 12, Elwart, przyjmują naprawy, strojenia. 24439

Fortepian czarny krótki, fisharmonja Esteja mało używane, pianina w znacznym wyborze; sprzedaż na raty, wynajęcie na dogodnych warunkach. Nowy-Swiat 1, Hinz. 24079

Fortepian, pianino sprzedaje, wydzierżawiam najprzystępniej, naprawy, strojenie, egzercytowanie. Książęca 4. 23811

Kredens mahoniowy i takiż garnitur mebli do sprzedania. Włodzimierska 1, mieszkania 4. 24583

Kareta dwuosobowa, uprząż (ruszka), ubranie dla stangreta do sprzedania z powodu wyjazdu razem lub pojedynczo. Senatorska 15 (była szkoła junkrów), mieszkanie kapitana Wamielkina. 24481

Kasy ogniotrwałe, najtaniej i najlepsze u R. Bohatego. Nowy-Swiat 34. 505

Kartofli 600 korcy z odstawą loco Warszawa, do sprzedania. Wiadomość: ulica Nowogrodzka 21, mieszkanie 14. 24755

Kasy ogniotrwałe 25% tańsze od innych ceników. Marszałkowska 125, Sikorski. 23782

Kto ma do zbycia losy do 4-jej klasy oraz w większej ilości orzechy, cukierki i t. d. do ubierania drzewek, zechce dać znać: Wspólna 30, mieszkanie 9. 24801

Kilka tuzinów halek kortowych i barchanowych oraz fartuszków, pozostałych po zwiniętej pracowni, za połowę ceny kosztu do sprzedania. Handlującym na weksel do Nowego Roku. Złota 26, m. 12. 24806

Meble za bezcen! Garnitur czarny, orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biuro, otomana, biblioteka, szafka lustrzana. Marszałkowska 119, w podwórzu, druga brama, mieszkanie 15. 24811

Meble za bezcen! Garnitur czarny orzechowy, lustra, rozmaite inne meble, szafy, kredens, stół, krzesła, łóżka, biuro, szeslongi, franki. Ulica Marszałkowska 108 i od ulicy Chmielewskiej 37, m. 30. 24025

Meble gustowne salonowe, buduarowe i fantazyjne, sypialnia i jadalnia dębowa w kompletnym urządzeniu oraz lustra i pojedyncze sztuki meblowe. Cena przystępna. Plac Zielony 18, nad cukiernią p. Sztengla, 1-sze piętro, mieszkanie 2. 1933r

Meble po zwiniętych magazynie, rozmaite garnitury, otomany, szeslongi, szafy, kredensy i inne za bezcen. Świętokrzyska 16, m. 13, w bramie na dole. 24761

Meble, garnitury, otomany, szeslongi, szafy, toalety, szafy, biurka, łóżka i inne po niepraktykowanie niskich cenach. Krak.-Przed. 10, m. 6, obok Kopernika. 24790

Orkiestron salonowy do sprzedania za przystępną cenę w fabryce organów Andrzeja Blomberga, Leszno 65. 24535

Pianina najnowszego amerykańskiego systemu, krzyżowe i prostopadłe, z całą ramą metalową, z angielską mechaniką Isermana. po cenie przystępnej wynajmuje i sprzedaje z gwarancją kilkoletnią. Jan Dütz, Elektoralna 6. 2859r

Samowar tombakowy nowy, wagi 38 funtów, blam kasztanów i 3 skórkę tumakowe do sprzedania. Aleja Jerozolimska 31, mieszkania 11. 24311

Suknia jedwabna za połowę ceny do sprzedania. Wilcza 35, mieszkanie 4. 24798

Świeży transport wyborowej chińskiej herbaty nadszedł do składu J. Z. Ratyńskiego w Warszawie Jerozolimska 84, w Kaliszu Marjańska, dom Rosena. 24376

Wszelkie pasy rupturowe, pachwinowe i brzuszne najnowszych ulepszeń u J. Jodłowskiego. Ul. Bielańska 5 i Marszałkowska 137. 23963

Wanda, Erywańska 16. Na sezon zimowy kaftaniki matinée, sukienki dziecięce, fartuchy i fartuski, zaczawszy od najskromniejszych pensjonarskich i zwyyczajnych aż do najstrojniejszych, przygotowuje i zamawiania przyjmuje. 2678r

Wielki wybór kaftaników i kalesonów welnianych, bawełnianych i jedwabnych w różnych gatunkach otrzymał magazyn bielizny męskiej G. Dyszkiewicza, Czysa 2, i takowe poleca po cenach bardzo niskich. 24119

Zakład galwaniczny Lucjana Kardaszynskiego, Czysa 8 w Warszawie, Czysa 8. Przyjmuje do odnawiania najbardziej zniszczone przedmioty, jako to: srebra, platery i brzozy, oraz srebrzy, złoci i nikluje tak sposobem galwanicznym, jakoteż i w ogniu. 23408

2 garnitury futrzane i dwie suknie nowe tanio do zbycia, Nowy-Swiat 7, m. 48. 24607

Interesa handl. i majątk.

Apteki poszukują w większym mieście Król. Atestu za gotówkę nabyć. Oferty pod adresem: Adolf Wohl, Łódź 232. 24753

Do zamiany na dom lub gotówkę majątek Dwork 20, blisko cukrowni, w Grójeckim, z obsiewami i inwentarzem żywym i martwym. Wiadomość: ul. Nowogrodzka 27, m. 23, od 12—4-jej. 24770

Dobrze urządzonej sklep dystrybucyjno-mydlański jest do sprzedania każdego czasu. Wiadomość: ulica Bednarska 10, w kawiarni. 24282

Fabryka portbukietów tortowych i tacych, serwet, abażurów, koronek, pudełek ozdobnych oraz litografii i introligatornia z wyrobioną klientelą jest do sprzedania. Warszawa, Bednarska 22, Meyer. 23654

Magle do sprzedania za przystępną cenę. Ul. Pańska 50. 24813

Pragnę przyjąć udział w interesie przemysłowo-handlowym jako kontroler lub kasjer, albo też w znacznym majątku ziemskim pełnomocnictwem zarządu. Posiadam rs. 5,000 kapitału, przeszłość zaszczytną i wiek odpowiedni do poważnej pracy. Oferty w Kurjerze Warszawskim pod adresem „Jan G.” 24810

Propinacja i włoka gruntu z obsiewem, za budowania kompletne, na traktach krzyżowych, jest do sprzedania za 2,500 rs. Szacunek całkowity nie wymagany. Wiadomość: Elektoralna 15, w sklepie p. Góreckiego, piekarza. 24780

Polowanie do wydzierżawienia blisko Warszawy na 30 włokach, w tem 17 lasu. Wiadomość: w dystrybucji p. Szuwalskiego, Plac Zamkowy 89. 3057r

Posiadaczowi 600 rs. wydzierżawie aptekę centralną w Chodczu, powiat wrocławski. 3059r

Proszę korzystać. Sklep mydlarski do sprzedania zaraz z różnymi towarami, w korzystnym miejscu. Kiosk, Nowy-Swiat, róg Alei. 3045r

Sklep spożywczo-dystrybucyjny do sprzedania. Ulica Żurawia 1. 24803

Sklep wiktualów do sprzedania. Ul. Pańska 103. 3082r

Sklep wiktualów do sprzedania z powodu braku gospodyni. Ulica Zakroczyńska 5. 24698

Skład węgla do sprzedania w najpryncypalniejszym punkcie miasta. Ul. Nowy-Swiat 47. 24223

Tanio do nabycia plac przy ul. Wspólnej, blisko targu, dwie oficyny, front do zabudowania. Hortensja 7, mieszkanie 28. 1—5. 3060r

Wspólniczki inteligentnej, średnich lat, panny lub wdowy, z kapitałem do 5,000 rs. poszukuje mężczyzna 40-letni do kupna majątku ziemskiego. Reflektantka zechce ofertę złożyć w kantorze Kurjera „Piąg”. 24751

Z powodu nieprzewidzianych okoliczności jest do sprzedania pralnia egzystująca od lat kilkunastu, z wyrobioną klientelą. Podw. 50, w bazarze. 24672

L o k a l e.

A. Wróblewski i S-ka, kantor przewozowy, Trębacka 11, Filja Nowy-Swiat 7.—Załatwia przeprowadzki, opakovania, przewożenia mebli. 3055r

Do wynajęcia w każdym czasie apartament, składający się z 8-u pokoiów, w 1-m piętrze, z kompletnym umeblowaniem i kuchennymi naczyniami, położony w środku miasta, za bardzo przystępną cenę. O bliższych szczegółach dowiedzieć się można: Nowogrodzka 18, m. 20. 23796

Jest do wynajęcia każdego czasu duży pokój, 1-m piętrze, z meblami lub bez takowych, ze wspólnym lub oddzielnym przedpokojem, za cenę przystępną. Senatorska 28, mieszkania 21. 3069r

Pomieszczenie dla pańienek. Złota 6, mieszkania 5. 24571

Pokoje kawalerskie. Wiadomość: Pańska 86. 24537

Pojedyncze pokoje umeblowane do wynajęcia. Krakowskie-Przedmieście 5, pałac hr. Krasieńskich. 24498

Potrzebny lokal składający się z 2—3 pokojów, stajni na 12 krów, stajni na parę koni, wozowni i lodowni, lub dzierżawy osobnej posesji na podobne urządzenie, może około rogatek. Oferty: Kurjer Warszawski, Hiera Z. M. 24720

Potrzebna jest współlokalka. Ul. Nowogrodzka 15, m. 2. 24782

Doniesienia rozmaite.

Alkohol, spirytusy, wódki: pomarańczowa, wyborna, dyrektorska, wioślarkę regatową, alasz, likiery, rumy, oraz koniak kurasyjski, poleca L. Wróbel, Krakowskie-Przedmieście, stara poczta. 3064r

Amelia Pinakiewicz przyjmuje zamówienia, agrań na fortepianie na wieczorkach tańców, jących jako też i na lekcyj tańca. Mostowa 27. 24620

Bardzo tanio obuwie męskie mocne, elegancie. Wybór wielki. Szewc Piotr Najka, Przejazd 11, w podwórzu. 23394

Buty filcowe, pantofle, burki, płaszcze, kaftany, kamasze, czapki, rękawiczki, kurtki skórzane, torby kartusze, zarekawki myśliwskie, manierki, pugłaresy, portmonetki, portsiary, woreczki, poleca fabryka i magazyn T. L. Brey-meyer, Warszawa, Królewska 1, róg Krakowskiego-Przedmieścia. 23425

Ceny niskie! Przyjmuje suknie, okrycia do roboty, od sukni z dodatkami rs. 6, oraz wyuczan kroju za rs. 6. Helena Ch. Nowy-Swiat 26. 23885

Dnia 1 listopada późnym wieczorem zginił pies, ciemno-kasztanowaty, podpalany, obcięty uszami, (rasy englischen daumater), wabi się „Fidel.” Łaskawy znalazca raczy odesłać za nagrodą na ulicę Krak.-Przedmieście 51, m. 6. 24818

Jadąc ulicami: Orłą, Elektoralną, Senatorską na Miodową, zgubiono szlak kanwowej roboty. Znalazca raczy odnieść na ulicę Orłą 6, mieszkania 3, gdzie otrzyma nagrodę rs. 2. 24765

Obiady prywatne. Wiadomość w mieszkaniu przy ulicy Foksal. 24489

Opuściwszy magazyn J. Matuszewskiego, ożakżylam własną pracownię sukien, okryć i futer damskich. Wszelkie roboty w tym zakresie wykonywam po cenach możliwych i miarkowanych. Marja Schesz. Nowy-Swiat 44. 23295

Opakowanie mebli, fortepianów, wykonana solidnie zakład opakowań, Makow. Sul. 24484

Prywatnie, obiady smaczne, zdrowe, kopie, jek 30, 40. Długa 37, m. 4. 24524

Potrzebna mamka mężatka, ze świeżym pokarmem i świadectwem jako dobra kobieta, do dużego domu. Wiadomość: Nowogrodzka 22, mieszkania 2, od godz. 2 do 4-jej. 24773

Pudel biały, z żółtą skórzaną obrozą na szyi i z medalem, zginił dnia 2 listopada. Znalazca zechce go odprowadzić za sowitą nagrodą na ulicę Nowo-Zielną 46, do szwajcara. 24754

Zginił kwit lombardu towarzystwa akcyjnego 40536. Plac Warecki, zastrzeżono zrobiono. 3071r